

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PROVERBE

CAPITOLUL 13

5 Cel neprihănit urăște cuvintele
mincinoase, dar cel rău se face urât și se
acoperă de rușine. –

6 Neprihănirea păzește pe cel nevinovat,
dar răutatea aduce pierzarea păcătosului.

7 Unul face pe bogatul, și n-are nimic,
altul face pe săracul,
și are totuși mari avuții. –

8 Omul cu bogăția lui își răscumpără
viața, dar săracul n-ascultă mustrarea. –

9 Lumina celor neprihăniți arde voioasă,
dar candela celor răi se stinge. –

10 Prin mândrie se atâță numai certuri,
dar înțelepciunea este cu cel
ce ascultă sfaturile. –

11 Bogăția câștigată fără trudă scade,
dar ce se strânge încetul cu încetul,
crește. –

12 O nădejde amânată îmbolnăvește
inima, dar o dorință împlinită este un pom
de viață. –

13 Cine nesocotește Cuvântul Domnului
se pierde, dar cine se teme de poruncă
este răsplătit. –

14 Învățătura înțeleptului este un izvor de
viață, ca să abată pe om din cursele
morții. –

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

15 O minte sănătoasă câștigă bunăvoință,
dar calea celor stricați este pietroasă. –

16 Orice om chibzuit
lucrează cu cunoștință,
dar nebunul își dă la iveală nebunia. –

17 Un sol rău cade în nenorocire,
dar un sol credincios aduce tămăduire. –

18 Sărăcia și rușinea
sunt partea celui ce leapădă certarea,
dar cel ce ia seama la mustrare
este pus în cinste. –

19 Împlinirea unei dorințe
este dulce sufletului,
dar celor nebuni

le este urât să se lase de rău. –

20 Cine umblă cu înțelepții
se face înțelept,
dar cui îi place să se însoțească cu nebunii
o duce rău. –

21 Nenorocirea urmărește
pe cei ce păcătuiesc,
dar cei neprihăniți

vor fi răsplătiți cu fericire. –

22 Omul de bine
lasă moștenitori pe copiii copiilor săi,
dar bogățiile păcătosului sunt păstrate
pentru cel neprihănit. –

23 Ogorul pe care-l desțelenește săracul
dă o hrană îmbelșugată,
dar mulți pier din pricina nedreptății lor. –
[Continuarea în numărul viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG!

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL X, NR. 440 I 14 APRILIE 2024 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Proverbe persane. Blândețe (II)
- Mică Enciclopedie onomastică. Olivia
- Dicționar de cuvinte
- Lumini peste veacuri (II)
- Citirea Bibliei. Proverbele

„O privire prietenoasă
înveselește inima,
o veste bună
întărește oasele”
[PROVERBE 15 : 30]

Editorial. Scrisoarea expres (I)

„Alergătorii, care călăreau pe cai și pe catâri, au plecat grăbiți și îndemnați de porunca împăratului.” (Estera 8 : 14 traducere textuală.)

În vremea când Artaxerxe din Persia și Media împărătea peste 127 de provincii, din India până în Etiopia (486 - 465 înainte de nașterea Domnului), nu existau nici telegrafe, nici poște ; dar pentru slujba guvernării împărătești, era o rețea bine planuită de soli călare, întinsă peste marea împărăție.

În reședința împăratului, poruncile și dispozițiile erau traduse în limbile tuturor popoarelor împărăției, afișate la palatul împăratului și în același timp trimise în toate părțile prin alergători împărătești călări.

Prin șiretlicul perfid al unui vrăjmaș sus-pus, puternic, căpetenia Hanan, a fost trimisă o poruncă pentru a nimici pe toți iudeii, să-i omoare de la tineri până la bătrâni, copii și femei, într-o singură zi și să le prade averile (Estera 3 : 13). Mai era timp 9 luni, dar ziua temută se apropia.

Apoi împăratul a preschimbat porunca de moarte în poruncă de grațiere prin intervenția împărătesei Estera, o evreică prin naștere, care a stăruit pentru poporul ei. Ea și-a pus viața în joc, pentru a căuta pentru poporul ei pierdut, îndurare și salvare (Estera 4 : 16).

Ea era plăcerea împăratului, obiectul simpatiei lui ; stăruința ei a putut ceea ce în rest n-a putut nimeni : puternicul vrăjmaș al lui Israel, Hanan, care avea putere peste împărăție, a fost răsturnat.

În locul judecății mâniei a intrat vestea harului pentru poporul lui Dumnezeu; dar pentru vrăjmașii poporului lui Dumnezeu a fost o veste îngrozitoare: ei au fost lăsați pradă, speranțele și planurile lor au fost nimicite ; au trebuit să împărțasească soarta stăpânului lor sumbru, care căzuse deja sub mânia împăratului. [Cont. pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Drumul până la granițele îndepărtate ale împărăției era lung, de aceea vestea harului era grăbită ; ea trebuia să ajungă la timp peste tot acolo unde locuiau oameni cărora trebuia să li se schimbe judecata în har.

În ziua a 23-a a lunii a treia, toți acești alergători au călărit pe cai împărătești afară pe porțile palatului împărătesc din Susa, pentru a duce în toate țările împărăției, vestea harului.

În zilele de astăzi știm toți ce este o scrisoare expres.

Când ești noaptea sculat din pat cu soneria, atunci oricine este convins că scrisoarea pe care o primește prin curier rapid, aduce o veste importantă.

Dar destinatarul primește vești bune sau rele, dacă în scrisoare este scris ceva despre o mare nenorocire, moarte, pierdere, eșecuri sau despre o mare fericire, un mare câștig, o moștenire bogată, o nădejde împlinită, lucrul aceasta nu-l știe curierul rapid : el trebuie numai să se grăbească, să-și dea scrisoarea.

Când pe câmpul de luptă, la comandantul avangărzii ajunge o ștafetă pe un cal spumegând, pe a cărui foaie de raport sunt cele trei cruci cunoscute, lucrul acesta are o importanță gravă.

El n-a economisit pînteni și sudoare și abia a citit generalul știrea, că și poruncește alarmă, vrăjmașul este aproape ; toți sar din somn, apucă armele, se pune repede frâul, se pun tunurile.

Da, știrea unui curier pune în mișcare multe mâini și picioare, duce la luptă, la victorie sau la înfrângere, pentru unii la viață și bucurie, pentru ceilalți la moarte și piere. [Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE BLÂNDEȚE (II)

- Dacă poți termina un lucru cu blândețe, de ce să dai frâu liber mâinii ? KHOSROU DEHLAVI
- **Blândețea este sarea purtării.** ZAKANI
- Principiul omenesc e de a nu supăra pe altul. GHABUS-NAME
- Ai grijă să fii cu toți, întotdeauna, blând, fiindcă în lume prețuiți pot fi numai cei blânzi. TUTI-NAME, *noaptea* 14.
- Tigru îl îmblânzești cu mângâierea și nu cu bățul. *Proverbe* [Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDIÉ ONOMASTICĂ

Olivia

- Prenume feminin modern, recent împrumutat din Occident, **Olivia** este la origine o formație latină târzie de la subst. *oliva*, nume al arborelui și fructului pentru care româna folosește cuv. *măslin* sau *măslină* ... [C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, Bucureștie, 1975]

DICTIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

- **No man's land** (engl. „Țara nimănu”) – După declararea ultimului război mondial, nu s-a întreprins nici o acțiune militară la granița franco-germană între liniile de fortificații Maginot și Siegfried. Cum trecuse mai mult timp și nici una dintre părțile combatante nu îndrăznea să porneacă atacul, zona respectivă căpătase denumirea de „no man's land”. De atunci expresia a rămas să desemneze teritoriul dintre două granițe, care nu aparține nici unuia din cele două state ; sau o regiune pustie, adormită ; sau un loc unde se așteaptă evenimente ce nu se produc ; sau – cum spunea atât de sugestiv Mihail Sadoveanu - „locul unde nu se întâmplă nimic !” [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 3 PATRICK

Apostolul Irlandei

După încetarea persecuțiilor din partea Cezarilor și obținerea libertății de închinăciune, biserica creștină a devenit preocupată cu clădirea locașurilor de rugăciune, cu organizarea internă și de multe ori cu lupte pentru funcții, pentru întâietate și a uitat lucrarea cea mai importantă : mântuirea păcătoșilor.

Din cauză că în această vreme lumea a pătruns în biserică, deci viața spirituală a scăzut, mulți creștini, dornici după o adevărată viață curată, au părăsit lumea și s-au retras la mănăstiri. Astfel, a început viața monahală. Domnul Isus n-a poruncit călugăria, dar ea a devenit un fel de refugiu și de cultivare a vieții spirituale.

Din când în când, totuși Dumnezeu a ridicat bărbați curați în trăirea lor și aprinși în slujirea lor, oameni care au fost gata, ca apostolii, să meargă, din loc în loc, să predice Evanghelia păcătoșilor.

Aceștia au trezit suflute, au întemeiat biserici și au contribuit la extinderea Împărăției lui Dumnezeu.

Un așa slujitor credincios a fost Patrick. El a fost fiul unui centurion roman, iar mamă-sa era bretonă. Data nașterii sale nu e precisă. Unii susțin anul 385, într-un sat Bonavem Taberniae, în Scoția. Tatăl său numit Calpurnius a fost bun creștin și diacon în biserica locală. Convertirea tatălui probabil că s-a petrecut la Roma, înainte de a fi trimis cu trupele în Scoția, iar căsătoria a făcut-o în noua țară.

Când Patrick era de 16 ani, a fost luat de barbari și dus captiv în Irlanda.

În „Confesiuni”, el scrie : „*Eram atunci aproape de 16 ani.*”

Nu-l cunoșteam pe adevăratul Dumnezeu și am fost dus captiv la Hiberio”. Probabil a fost vândut ca sclav și a fost pus să păzească vitele între munți, la Slenis. Timp de șase ani a trăit o viață grea, prin ploaie, prin frig cu vitele în pădure. În acei ani grei și-a adus aminte să se roage și acolo, la vite, ca fiul risipitor la porci, s-a petrecut trezirea sufletului și convertirea sa. Acolo a învățat să strige cu adevărat către Dumnezeu și să primească de la El mângâiere și tărie.

Odată a fost înștiințat de Dumnezeu în vis că o corabie ce e la țarm e gata să-l ducă din Irlanda. Atunci, a părăsit vitele, a apucat spre coasta mării și deși a avut de parcurs o distanță mare, a ajuns cu bine, a găsit corabia, dar aceia, probabil fiindcă el nu avea bani, nu l-au luat. Amărât, a pornit să se întoarcă la vite, dar a fost strigat să revină la corabie și după trei zile l-au lăsat pe coasta Scoției.

Cum coasta aceea era nepopulată, a dus lipsă de mâncare și abia după 27 zile de rătăcire a ajuns la o localitate, de unde s-a îndreptat spre casă ... [Continuarea în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. **Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]
2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.
3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. [IOAN 3 : 16]
*„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”*